

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 8 noiembrie 2017

cu privire la revizuirea ale cadrului Uniunii de gestionare a crizelor

(CON/2017/47)

(2018/C 34/06)

Introducere și temei juridic

La 2 și 20 februarie 2017, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, cerințele de raportare și publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ (propunere denumită în continuare „modificări propuse la Regulamentul privind cerințele de capital”) ⁽²⁾.

La 17 și 20 februarie 2017, BCE a primit din partea Parlamentului European și, respectiv, a Consiliului Uniunii Europene solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului ⁽³⁾ (propunere denumită în continuare „modificări propuse la Directiva privind cerințele de capital”).

La 2 și 20 februarie 2017, BCE a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ⁽⁴⁾ (propunere denumită în continuare „modificări propuse la Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție”).

La 20 februarie 2017, BCE a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE, a Directivei 2012/30/UE, a Directivei 2011/35/UE, a Directivei 2005/56/CE, a Directivei 2004/25/CE și a Directivei 2007/36/CE ⁽⁵⁾ (propunere denumită în continuare „modificări propuse la Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare” (propuneri denumite în continuare în mod colectiv „regulamente și directive de modificare propuse”).

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece regulamentele și directivele de modificare propuse cuprind dispoziții care au incidență asupra misiunilor BCE privind politicile în domeniul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 127 alineatul (6) din tratat și asupra contribuției Sistemului European al Băncilor Centrale la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar, astfel cum se prevede la articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Punerea în aplicare a standardului privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (total loss-absorbing capacity) (TLAC) în Uniune

BCE apreciază regulamentele și directivele de modificare propuse, care urmăresc să pună în aplicare standardul privind TLAC al Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) ⁽⁶⁾ pentru instituțiile globale de importanță sistemică (*global systemically important institutions*) (G-SII) cu sediul în Uniune. Extinderea domeniului de aplicare al cerințelor privind TLAC asupra altei categorii de instituții de credit, de exemplu, alte instituții de importanță sistemică (*other systemically important institutions*) (O-SII), ar genera probleme de calibrare, deoarece acestea au profiluri

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ BCE a adoptat un aviz separat cu privire la unele dintre modificările propuse la Regulamentul privind cerințele de capital și Directiva privind cerințele de capital; a se vedea Avizul CON/2017/46. Toate avizele BCE se publică pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ COM(2016) 854 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 851 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 852 final.

⁽⁶⁾ A se vedea *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* [„Principiile privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor globale de importanță sistemică în cadrul procedurilor de rezoluție: Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)"] ale CSF, 9 noiembrie 2015 (denumite în continuare „Lista termenilor și condițiilor privind TLAC ale CSF”), disponibile pe website-ul CSF, la adresa www.fsb.org.

foarte eterogene. Cu toate acestea, în cazul în care este luată în considerare o extindere a domeniului de aplicare, o alternativă ar fi acoperirea unei subcategorii de O-SII, care sunt asemănătoare G-SII în ceea ce privește dimensiunea, complexitatea, modelul de afaceri, interconectarea și importanța sistemică, eventual cu un nivel minim de calibrare inferior. Aceasta ar permite reflectarea mai exactă a diferențelor în comparație cu G-SII.

2. Modificări ale cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (CMPE) (*minimum requirement for own funds and eligible liabilities, CMPE*)

- 2.1. CMPE constă în două părți: quantumul absorbției pierderilor și quantumul recapitalizării. Modificările propuse la Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare ⁽¹⁾ (*Banking Recovery and Resolution Directive*) (BRRD) și Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție ⁽²⁾ (*Single Resolution Mechanism Regulation*) (SRMR) prevăd posibilitatea ca autoritatea de rezoluție să ajusteze quantumul recapitalizării prevăzut de CMPE pentru a reflecta în mod adecvat riscurile care rezultă din modelul de afaceri, modelul de finanțare și riscul general ⁽³⁾. Aceasta permite autorității de rezoluție să țină seama de o reducere probabilă a activelor și de profilul de risc diferit al instituției după aplicarea instrumentelor de rezoluție și să ajusteze quantumul recapitalizării la noua dimensiune mai mică a bilanțului.

În plus, BCE consideră că ar trebui să i se permită autorității de rezoluție, după consultarea autorității competente, să ajusteze quantumul recapitalizării prevăzut de CMPE în sensul creșterii, pentru a oferi o „marjă de siguranță”. Acest mic amortizor va asigura că grupul și entitățile care rezultă din rezoluție au resurse suficiente pentru a acoperi pierderi neașteptate și costuri neprevăzute suplimentare care pot apărea în perioada ulterioară rezoluției și care, de exemplu, pot proveni din rezultatul final al evaluării sau pot fi legate de costurile care apar din punerea în aplicare a unui plan de reorganizare a activității. Valoarea unei astfel de marje de siguranță ar trebui stabilită de la caz la caz, în funcție de planul de rezoluție aferent instituției de credit.

- 2.2. Modificările propuse la BRRD și SRMR permit unei autorități de rezoluție să transmită unei entități orientări în ceea ce privește deținerea de fonduri proprii și pasive eligibile peste nivelul prevăzut de CMPE, pentru a acoperi pierderile suplimentare potențiale ale entității și pentru a asigura încrederea pieței în rezoluție ⁽⁴⁾. BCE recomandă ca orientările privind CMPE propuse să fie eliminate întrucât contribuie la complexitatea cadrului fără a aduce beneficii clare. În primul rând, orientările privind CMPE pot majora calibrarea generală a CMPE, pentru că acestea pot fi percepute de piață ca o cerință care trebuie întotdeauna respectată. Posibilitatea autorității de rezoluție de a transforma orientările privind CMPE, în cazul încălcării repetate a acestora, într-o CMPE obligatorie ⁽⁵⁾ pot întări percepția pieței că orientările privind CMPE contribuie în esență la o CMPE mai mare. În al doilea rând, orientările privind CMPE nu sunt necesare pentru verificarea respectării CMPE de vreme ce cerința privind amortizorul combinat este deja prevăzută deasupra CMPE în propunerea Comisiei. În al treilea rând, orientările privind CMPE nu pot fi justificate de obiectivul evitării restricțiilor automate privind suma maximă distribuibilă (*Maximum Distributable Amount*) (MDA) de vreme ce o încălcare a cerinței privind amortizorul combinat deja prevăzută deasupra CMPE ar trebui, în orice caz, să nu conducă la restricții automate imediate ale distribuțiilor ⁽⁶⁾. În al patrulea rând, orientările privind CMPE nu par a fi necesare pentru majorarea flexibilității autorității de rezoluție de vreme ce și CMPE poate fi ajustată la nevoie, de exemplu prin luarea în considerare a marjei de siguranță propuse.

- 2.3. În baza modificărilor propuse la Directiva privind cerințele de capital ⁽⁷⁾ (*Capital Requirements Directive*) CRD ⁽⁸⁾, instituțiile de credit nu vor îndeplini cerința privind amortizorul combinat dacă nu au suficiente fonduri proprii și pasive eligibile pentru a îndeplini în același timp cerința privind amortizorul combinat, cerințele de capital și CMPE. Deoarece cerința privind amortizorul combinat este situată atât deasupra CMPE ⁽⁹⁾ (primul scenariu), cât și deasupra cerințelor de capital ⁽¹⁰⁾ (al doilea scenariu), competențele de abordare a unei nerespectări a amortizoarelor

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

⁽³⁾ Noul articol 45c alineatul (3) propus din BRRD și noul articol 12d alineatul (3) propus din SRMR.

⁽⁴⁾ A se vedea noul articol 45e alineatul (1) propus din BRRD și noul articol 12f alineatul (1) propus din SRMR.

⁽⁵⁾ A se vedea noul articol 45e alineatul (3) propus din BRRD.

⁽⁶⁾ A se vedea punctele 2.9 și 2.10.

⁽⁷⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁸⁾ A se vedea noul articol 141a propus din CRD.

⁽⁹⁾ A se vedea noul articol 141a alineatul (1) litera (d) propus din CRD.

⁽¹⁰⁾ A se vedea noul articol 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) propus din CRD.

trebuie adaptate în funcție de situația respectivă. Deși autoritatea de rezoluție este bine plasată pentru a solicita un plan de restabilire a CMPE în primul scenariu, autoritatea competentă ar trebui să acționeze în concordanță cu CRD în al doilea scenariu.

- 2.4. Procesul de abordare sau de eliminare a obstacolelor în calea posibilității de rezoluție din cauza unei nerespectări a amortizoarelor situate deasupra CMPE ⁽¹⁾ ar trebui modificat pentru a include consultarea autorității competente, după cum se prevede deja în legătură cu alte obstacole. De asemenea, autoritățile de rezoluție ar trebui să dispună de mai multă flexibilitate în ceea ce privește termenele, pentru a se asigura că instituția de credit dispune de suficient timp, dacă este necesar, pentru a elabora cea mai adecvată strategie pentru a aborda nerespectarea amortizoarelor. În plus, BCE apreciază propunerea Comisiei, care permite autorității de rezoluție să solicite unei instituții să schimbe profilul de scadență al instrumentelor CMPE ca parte a măsurilor care urmăresc depășirea impedimentelor în calea posibilității de rezoluție ⁽²⁾.
- 2.5. BCE recomandă ca modificările propuse la BRRD și SRMR să clarifice faptul că autoritățile de rezoluție au sarcina de a monitoriza nivelurile de instrumente eligibile în cadrul CMPE disponibile și indicatorul CMPE în sine, ținând seama de toate calculele privind deducerile. În mod similar, ar trebui clarificat că autoritățile de rezoluție au, de asemenea, atribuția de a monitoriza conformitatea cu CMPE și de a informa autoritatea competentă cu privire la orice nerespectări și alte evenimente relevante care pot afecta capacitatea instituției de credit de a respecta CMPE sau orientările privind CMPE.
- 2.6. În cazul unei nerespectări a CMPE care coincide cu o nerespectare a cerințelor de capital, autoritatea competentă ar trebui să abordeze mai întâi nerespectarea cerințelor de capital prin adoptarea măsurilor relevante, respectiv măsuri de supraveghere sau utilizarea competențelor de intervenție timpurie în consultare cu autoritatea de rezoluție. Această consultare ar trebui să fie scurtă, pentru a asigura o reacție promptă la nerespectarea cerințelor de capital. În plus, la exercitarea competenței sale de a aborda nerespectarea CMPE, autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsurile adoptate de autoritatea competentă.
- 2.7. În baza modificărilor propuse la Regulamentul privind cerințele de capital ⁽³⁾ (*Capital Requirements Regulation*) (CRR), răscumpărarea anticipată a datoriilor eligibile necesită o aprobare prealabilă pentru a evita o erodare a pasivelor care pot fi recapitalizate intern. Autoritatea de rezoluție ar trebui să fie responsabilă pentru acordarea acestei aprobări, deoarece este responsabilă și pentru determinarea CMPE și stabilirea volumului și calității instrumentelor care vor fi necesare pentru strategia de rezoluție preferată ⁽⁴⁾.

Ar trebui impus ca autoritatea de rezoluție să se consulte cu autoritatea competentă în cazurile în care o instituție de credit convertește pasivele eligibile în cadrul CMPE în instrumente de fonduri proprii, pentru a asigura conformitatea cu cerințele de capital, deoarece aprobarea unei astfel de măsuri poate fi necesară pentru a păstra poziția de capital aferentă continuității activității instituției. În fine, modificările ar trebui să clarifice faptul că instrumentele de pasive eligibile cu o scadență reziduală sub un an fac, de asemenea, obiectul acestei cerințe de aprobare prealabilă atunci când entitatea sau grupul supus rezoluției nu respectă CMPE.

- 2.8. BCE consideră că ar fi benefice modificările propuse la CRD, potrivit cărora restricțiile automate privind MDA nu se aplică atunci când nerespectarea cerinței privind amortizorul combinat se datorează incapacității instituției de a înlocui pasivele care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute de CMPE ⁽⁵⁾. Această exceptare ar trebui extinsă pentru a include situația în care instituția nu respectă cerința privind amortizorul combinat prevăzută deasupra CMPE ⁽⁶⁾ deoarece suferă o reducere a fondurilor proprii dar nu încalcă cerința amortizorului combinat prevăzută deasupra cerințelor de capital. Într-o astfel de situație, instituția de credit poate avea în continuare un nivel relativ ridicat de fonduri proprii, care, luate în considerare în mod izolat fără CMPE, ar fi suficiente pentru a-și îndeplini cerințele de fonduri proprii și cerința privind amortizorul combinat.

⁽¹⁾ A se vedea noul articol 17 alineatul (5) litera (h1) propus din BRRD.

⁽²⁾ A se vedea noul articol 17 alineatul (5) litera (j1) propus din BRRD.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Acest lucru corespunde opiniei exprimate la punctul 2.6.

⁽⁵⁾ A se vedea noul articol 141a alineatul (2) propus din CRD.

⁽⁶⁾ A se vedea noul articol 141a alineatul (1) litera (d) propus din CRD.

- 2.9. BCE recomandă ca propusa exceptare de la aplicarea restricțiilor MDA în cazul în care instituția de credit nu dispune de instrumente prevăzute de CMPE să nu fie limitată la o perioadă de șase luni, deoarece aceasta nu ar constitui o întârziere suficientă a aplicării automate a restricțiilor MDA și, astfel, ar putea totuși contribui la intensificarea tensiunilor de pe piețele de finanțare atunci când este necesar să se emită noi instrumente de capital sau de natura datoriei ⁽¹⁾. În schimb, exceptarea ar trebui să se aplice pentru o perioadă de 12 luni, ceea ce va oferi instituției timp suplimentar pentru a emite instrumente eligibile în cadrul CMPE. Acest lucru este deosebit de relevant întrucât instrumentele CMPE în general au scadențe mai scurte decât instrumentele de fonduri proprii și, prin urmare, implică riscuri de refinanțare mai mari, care ar putea coincide cu tensiuni viitoare pe piețele de finanțare.
- 2.10. Dintr-o perspectivă de stabilitate financiară, nu sunt dezirabile deținerile încrucișate de pasive în cadrul CMPE între instituții de credit. Pentru a preveni dubla înregistrare și pentru a limita efectele de contagiune, regulile de deducere ar trebui să se aplice tuturor deținerilor de pasive în cadrul CMPE externe, respectiv emise către entități dinafara grupului de rezoluție indiferent de tipul de instituție de credit, adică nu numai G-SII. Aceeași metodă propusă în prezent pentru G-SII ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor de credit, respectiv deducerile să fie efectuate din pasivele eligibile în cadrul CMPE și din fondurile proprii pe baza unei abordări corespunzătoare în materie de deducere. În general, alte aspecte ale regulilor privind deducerile ar trebui să fie consecvente cu ceea ce a fost agreat la nivel internațional cu privire la Lista termenilor și condițiilor privind TLAC ale CSF și cadrul Basel III ⁽²⁾, inclusiv pentru grupurile bancare cu mai mult de o entitate de rezoluție și un grup de rezoluție.
- 2.11. Dintr-o perspectivă de stabilitate financiară, posibilitatea de rezoluție se poate reduce în cazul în care instrumentele de natura datoriei cu rang prioritar „neprivilegiate”, precum și instrumentele de natura datoriei subordonate, ar fi deținute de investitori individuali. Prin urmare, ar putea fi luate în considerare cerințe de publicare clare și ușor de înțeles, precum și alte garanții care să sporească gradul de conștientizare de către investitori a riscurilor asociate acestor instrumente. În același sens, ar putea fi recomandabil să se ia în considerare impunerea unei valori nominale minime de cel puțin 100 000 EUR pe unitate pentru fiecare instrument. Aceasta ar crește pragul investiției și, prin urmare, gradul de conștientizare de către investitori, limitând astfel implicarea directă a investitorilor individuali. Ar trebui urmărită crearea unui cadru comun la nivelul Uniunii cu privire la aceste aspecte pentru a evita abordări divergente la nivelul statelor membre, ceea ce ar conduce la fragmentare pe piața Uniunii pentru aceste instrumente ⁽³⁾.
- 2.12. Ar trebui clarificat tratamentul grupurilor care urmează să facă obiectul rezoluției în baza unei abordări cu mai multe puncte de intrare. În primul rând, definiția unui „grup supus rezoluției” ar trebui să excludă filiale din țări terțe care sunt ele însele puncte de intrare, deoarece acestea vor fi tratate separat de restul grupului în cazul rezoluției ⁽⁴⁾. În al doilea rând, modificările ar trebui să clarifice faptul că respectarea CMPE la nivelul entității supuse rezoluției trebuie realizată pe bază consolidată la nivelul grupului supus rezoluției ⁽⁵⁾. În al treilea rând, regulile propuse privind deducerile din pasivele eligibile aplicabile grupurilor care urmează să facă obiectul rezoluției în baza abordării cu mai multe puncte de intrare ⁽⁶⁾ ar trebui să reflecte pe deplin lista termenilor TLAC în ceea ce privește ajustările permise și componentele formulei.

3. Dispoziții tranzitorii pentru CMPE

- 3.1. Un factor cheie la punerea în aplicare a unei CMPE specifice la nivel de entitate este stabilirea unei perioade de tranziție adecvate. Nivelul potențial ridicat de deficite din perspectiva CMPE care pot apărea la momentul introducerii noilor niveluri armonizate ar putea prezenta provocări semnificative pentru anumite instituții de credit în ceea ce privește îndeplinirea acestor cerințe în timp util în mediul macroeconomic actual. Prin urmare, BCE propune introducerea unei perioade de tranziție minime adecvate la nivelul instituțiilor de credit, care nu ar trebui să fie mai scurtă decât perioada aplicabilă G-SII stabilită în lista termenilor TLAC. În plus, autoritatea de rezoluție ar trebui să dispună de flexibilitatea de a stabili, de la caz la caz, o perioadă finală de conformare care să fie mai

⁽¹⁾ A se observa că o nerespectare a cerinței privind amortizorul combinat poate apărea și la niveluri ridicate de capital reglementat, atunci când o instituție de credit acoperă de fapt o parte semnificativă a MREL prin fonduri proprii, nu prin alte pasive eligibile în cadrul MREL.

⁽²⁾ Disponibil pe website-ul Băncii Reglementelor Internaționale (BRI) la adresa www.bis.org

⁽³⁾ A se vedea, de asemenea, punctul 3.5 din avizul CON/2017/23.

⁽⁴⁾ O astfel de clarificare referitoare la tratamentul filialelor din țări terțe poate avea un efect semnificativ asupra MREL pentru aceste tipuri de grupuri.

⁽⁵⁾ A se vedea noul articol 11 alineatul (3) propus din CRR.

⁽⁶⁾ A se vedea noul articol 72e alineatul (4) propus din CRR.

lungă decât acest minim armonizat. BCE recomandă clarificarea faptului că orice prelungire, dincolo de perioada minimă de tranziție pentru o anumită instituție, ar trebui să se bazeze pe o evaluare a dificultăților pe care o astfel de instituție le-ar întâmpina în încercarea de a respecta CMPE din cauza accesului limitat la piață sau capacității pe piață, sau a unor constrângeri similare în mediul macroeconomic relevant.

- 3.2. În plus, BCE consideră că ar fi benefică introducerea de noi criterii de eligibilitate pentru instrumentele eligibile în cadrul CMPE, care să alinieze criteriile de eligibilitate ale CMPE la criteriile de eligibilitate pentru TLAC⁽¹⁾ și să introducă elemente suplimentare care îmbunătățesc permanența instrumentelor eligibile în cadrul CMPE⁽²⁾. Acestea vor contribui la asigurarea capacității CMPE de absorbție a pierderilor la momentul rezoluției. Totuși, elementele suplimentare care depășesc criteriile de eligibilitate pentru TLAC pot conduce la deficite suplimentare, de exemplu, făcând neeligibile pasivele cu clauze de accelerare, care ar trebui luate în considerare de la caz la caz în momentul stabilirii perioadei de tranziție finale pentru respectarea CMPE. În mod alternativ, modificările propuse la CRR ar putea fi reformulate pentru a preciza că pasivele care anterior erau eligibile în cadrul CMPE, dar nu respectă noile elemente suplimentare, vor face obiectul „păstrării drepturilor obținute”, ceea ce înseamnă că acestea vor continua să fie eligibile la fel ca în baza regimului actual. Un asemenea regim de păstrare a drepturilor obținute ar trebui eliminat treptat într-un orizont de timp rezonabil.
- 3.3. În ceea ce privește cerința ca pasivele care rezultă din instrumente de natura datoriei cu elemente derivate integrate să fie excluse din pasivele eligibile, sunt necesare clarificări suplimentare ale definiției „elementelor derivate integrate”. Acest lucru ar putea fi realizat prin elaborarea unor standarde tehnice de reglementare corespunzătoare⁽³⁾.

4. Măsuri de intervenție timpurie

- 4.1. Există o suprapunere semnificativă între măsurile de supraveghere în temeiul CRD⁽⁴⁾ și al Regulamentului privind MUS⁽⁵⁾ și măsurile de intervenție timpurie prevăzute în BRRD, în ceea ce privește atât conținutul, cât și condițiile de aplicare a acestora. Această suprapunere creează dificultăți semnificative la punerea practică în aplicare a cadrului de intervenție timpurie, în special având în vedere absența clarității în ceea ce privește condițiile de intervenție timpurie.
- 4.2. În plus, competențele de intervenție timpurie ale BCE trebuie exercitate pe baza transpunerilor naționale individuale ale BRRD⁽⁶⁾. Aceasta conduce la incertitudini cu privire la măsurile disponibile și condițiile de exercitare a acestora în fiecare stat membru.
- 4.3. Prin urmare, BCE recomandă eliminarea din BRRD a măsurilor de intervenție timpurie care sunt deja disponibile în CRD și Regulamentul privind MUS, precum și modificarea Regulamentului privind MUS în sensul includerii într-un regulament a unui temei juridic pentru competențele de intervenție timpurie ale BCE, pentru a facilita aplicarea consecventă a acestora.

5. Instrument de moratoriu pre-rezoluție

- 5.1. Modificările propuse la BRRD conferă competențe noi de suspendare a obligațiilor de plată și de livrare atât autorităților competente, cât și autorităților de rezoluție. Deși BCE în general apreciază armonizarea acestor competențe la nivelul Uniunii, BCE se așteaptă ca aceste competențe ample să fie exercitate numai în circumstanțe extreme, dacă va fi într-adevăr necesar. Datorită naturii sale excepționale și a impactului disruptiv asupra contractelor, o decizie asupra instrumentului de moratoriu ar trebui adoptată printr-o coordonare strânsă între toate autoritățile relevante. BCE sugerează introducerea unei proceduri pentru alocarea responsabilității pentru un moratoriu fie autorității de competențe, fie autorității de rezoluție, în funcție de momentul impunerii moratoriuului; înainte sau după luarea deciziei privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”. O astfel de decizie ar trebui, ca regulă, să evite impunerea de moratorii succesive. Doar în mod excepțional, atunci când este întemeiată pe circumstanțe specifice și în conformitate cu principiul proporționalității, autoritatea de rezoluție ar trebui să poată impune un moratoriu suplimentar pentru a acoperi perioada dintre decizia privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate” și luarea măsurilor de rezoluție.

(1) Principala diferență rămasă este că subordonarea nu este necesară pentru toate instituțiile, iar instrumentele financiare structurate, în anumite condiții, sunt eligibile pentru MREL.

(2) A se vedea noul articol 72b alineatul (2) propus din CRR, litera (h) privind stimulentele pentru răscumpărare, litera (j) privind opțiunile de cumpărare care pot fi exercitate la discreția exclusivă a emitentului, litera (k) privind necesitatea de a respecta articolele 77 și 78 din CRR, litera (l) privind absența menționării rambursării anticipate, litera (m) privind absența drepturilor de accelerare pentru deținător și litera (n) privind independența nivelului plăților de calitate a creditului instituției.

(3) A se vedea, de asemenea, punctul 2.1.2 din Avizul CON/2017/6.

(4) A se vedea, în special, articolul 104 din CRD.

(5) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63), în special articolul 16.

(6) În conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

- 5.2. În general, un instrument de moratoriu pre-rezoluție ar trebui să fie separat și independent de măsurile de intervenție timpurie. Obiectivul primar al unui moratoriu pre-rezoluție ar trebui să fie împiedicarea unei deteriorări grave a bilanțului unei instituții de credit. În special, instrumentul de moratoriu pre-rezoluție ar oferi suficient timp autorității competente, dacă este necesar, pentru a finaliza evaluarea privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”, luând în considerare și timpul necesar pentru a lua o astfel de decizie oficială, care necesită și consultarea autorității de rezoluție. În plus, un moratoriu oferă autorității de rezoluție timp suplimentar pentru a începe în paralel pregătirile privind atribuțiile sale de rezoluție. Perioada maximă pentru un moratoriu ar trebui să fie în total de cinci zile lucrătoare, o limitare care este necesară și în vederea impactului grav al unui moratoriu asupra drepturilor creditorilor. BCE avertizează că perioadele prelungite în care deponenții nu au acces la depozite subminează încrederea în sistemul bancar și, în final, ar putea crea riscuri pentru stabilitatea financiară.
- 5.3. Un moratoriu pre-rezoluție eficace trebuie să aibă cea mai mare sferă de acoperire posibilă pentru a permite o reacție în timp util la ieșirile de lichidități. Excepția generală pentru depozite acoperite și pentru creanțele în baza sistemelor de compensare pentru investitori ar trebui înlocuită de exceptări discreționare limitate care ar urma să fie acordate de autoritatea competentă, pentru a păstra un anumit grad de flexibilitate. În baza acestei abordări, autoritatea competentă ar putea, de exemplu, permite deponenților să retragă o sumă limitată din depozite pe bază zilnică, în conformitate cu nivelul de protecție stabilit prin Directiva privind schemele de garantare a depozitelor (DSGD) ⁽¹⁾, ținând cont totodată de potențialele constrângeri tehnice și de lichiditate. Ar trebui instituite anumite garanții pentru protejarea drepturilor deponenților, precum o comunicare clară privind momentul în care va fi restabilit accesul la depozite. În fine, ar trebui evaluate implicațiile posibile în baza DSGD, întrucât instrumentul de moratoriu pre-rezoluție nu ar fi util dacă s-ar considera că ar declanșa indisponibilitatea depozitelor în temeiul DSGD.
- 5.4. BCE recomandă extinderea exceptărilor existente de la moratoriu legate de infrastructurile pieței financiare (IPF), inclusiv contrapărțile centrale, și către (a) depozitari centrali de valori mobiliare (DCVM) din țări terțe recunoscuți de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe în conformitate cu Regulamentul privind depozitarii centrali de valori mobiliare ⁽²⁾, și (b) sisteme de plăți din țări terțe care fac obiectul unui mecanism de monitorizare pe bază de cooperare care implică cel puțin o bancă centrală din Sistemul European al Băncilor Centrale. O suspendare care interzice unui participant (instituție de credit) să efectueze vreo plată către o IPF va determina în fapt ca participantul respectiv să nu-și mai poată îndeplini obligațiile pe măsură ce acestea devin scadente. Pentru obligațiile de plată față de IPF, aceasta ar pune participantul într-o situație de neîndeplinire a obligațiilor. Fără o exceptare pentru acest tip de plată, moratoriul ar putea de fapt crea și propaga risc sistemic înainte de activarea garanției IPF ⁽³⁾.
- 5.5. De asemenea, armonizarea propusă a competențelor în materie de pre-rezoluție nu ar trebui să aducă atingere altor competențe în materie de moratoriu, de exemplu, competențe de supraveghere sau judiciare, introduse la nivel național pentru a garanta principiul egalității de tratament a creditorilor (*par condicio creditorum*) la deschiderea procedurilor de insolvență. În cazul în care o instituție de credit nu intră în rezoluție după impunerea unui moratoriu, de exemplu, deoarece autoritatea de rezoluție stabilește că rezoluția nu ar fi în interesul public, aceste instrumente naționale pot deveni din nou relevante. O situație similară ar putea avea loc în cazul în care entitatea în curs de a intra în dificultate intră în insolvență după aplicarea instrumentelor de rezoluție.
- 5.6. Excepțiile din BRRD aplicabile băncilor centrale, inclusiv cu privire la instrumentul de moratoriu pre-rezoluție, ar trebui extinse pentru a include Banca Reglementelor Internaționale (BRI). Acestea i s-au încredințat sarcinile de promovare a cooperării între băncile centrale, de a furniza facilități suplimentare pentru operațiunile financiare internaționale, precum și de a acționa în calitate de administrator sau agent cu privire la decontările financiare internaționale. Prin urmare, este oportun ca aceasta să fie tratată similar unei bănci centrale în temeiul BRRD.

⁽¹⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149). De exemplu, articolul 8 alineatul (4) din această directivă prevede că, pe parcursul unei perioade de tranziție, deponenții ar trebui să aibă acces, în termen de cinci zile lucrătoare de la o cerere în acest sens, la un quantum adecvat din depozitele lor acoperite pentru acoperirea costului vieții.

⁽²⁾ A se vedea articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257 28.8.2014, p. 1).

⁽³⁾ Din acest motiv, există o înțelegere comună, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional (legi privind caracterul definitiv al decontării și atribute-cheie ale CSF), cu privire la necesitatea protejării obligațiilor financiare legate de IPF față de un moratoriu.

- 5.7. Ar trebui efectuate evaluări suplimentare în ceea ce privește recunoașterea instrumentului de moratoriu în temeiul legislației unor țări terțe, mai ales în cazurile în care nu a fost încă instituit un mecanism de recunoaștere. În special, ar trebui acordată o atenție deosebită posibilelor implicații ale instrumentului de moratoriu pentru International Swaps and Derivatives Association 2015 Universal Resolution Stay Protocol, care recunoaște doar o perioadă mai scurtă pentru o suspendare, cu o posibilitate de abținere în ceea ce privește jurisdicțiile care ulterior modifică durata suspendării statutare.
- 5.8. În ultimul rând, posibilele implicații ale cerințelor de reglementare prudențială ar trebui evaluate cu atenție având în vedere durata propusă a instrumentelor de moratoriu și propusa suspendare a drepturilor de reziliere sau de compensare/compensare reciprocă
6. **Evaluarea privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate” referitoare la instituțiile de credit mai puțin semnificative aflate sub responsabilitatea directă a Comitetului unic de rezoluție (Single Resolution Board) (SRB)**

Deși modificările propuse de Comisie la SRMR nu abordează acest lucru, procedura de rezoluție stabilită în SRMR necesită o atenție urgentă. În special, discrepanța dintre responsabilitățile instituționale specifice ale BCE și ale SRB, împreună cu formularea actuală a SRMR, conduce la incertitudine juridică cu privire la care anume autoritate este responsabilă de evaluarea măsurii în care o instituție de credit mai puțin semnificativă, aflată sub responsabilitatea directă a SRB, este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate. Deși o lectură literală a articolului 18 din SRMR sugerează că BCE este responsabilă de evaluările privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate” în legătură cu anumite instituții de credit mai puțin semnificative, aceasta nu ține cont de limitările din dreptul primar al Uniunii. De fapt, o interpretare sistematică a cadrului juridic al Uniunii sugerează că evaluarea privind declararea drept „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate”, atât pentru grupurile transfrontaliere mai puțin semnificative, cât și pentru alte instituții de credit mai puțin semnificative aflate sub responsabilitatea directă a SRB, ar trebui să fie în afara competenței directe a BCE, constituind mai degrabă o prerogativă a autorităților naționale competente, în calitate de autorități competente de supraveghere pentru instituțiile de credit mai puțin semnificative în temeiul Regulamentului privind MUS⁽¹⁾. BCE recomandă ca modificările propuse la SRMR să fie extinse pentru a prevedea în mod explicit că respectiva autoritate națională competentă este responsabilă pentru evaluarea privind declararea „în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate” cu privire la o instituție de credit mai puțin semnificativă inclusă în mandatul SRB⁽²⁾.

Propunerile de redactare specifice ale personalului BCE pentru modificarea regulamentelor și directivelor de modificare propuse însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru nu a fost adoptat de Consiliul guvernatorilor. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe website-ul BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 8 noiembrie 2017.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ A se vedea articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

⁽²⁾ Aceleași considerente se aplică *mutatis mutandis* dispozițiilor articolului 21 din SRMR.